
Пам'яті Олександра Миколайовича Мироненка

11 листопада 2014 р. пішов із життя видатний український вчений **Олександр Миколайович Мироненко** – юрист, політолог, філософ, історик.

Він народився 14 серпня 1942 р. у с. Покровське Веселинівського району Миколаївської області. Трудову діяльність розпочав у 1959–1962 рр. слюсарем на суднобудівному заводі у м. Миколаєві. Проходив строкову військову службу.

У 1965 розпочав, а у 1971 р. завершив навчання на юридичному факультеті Одеського державного університету імені І. І. Мечникова. У 1977 р. закінчив аспірантуру Академії суспільних наук (м. Москва) за спеціальністю «Філософія». Того ж року захистив кандидатську дисертацію з філософських наук на тему «Роль мирного співіснування і міжнародного співробітництва в розв'язанні глобальних проблем сучасності». У 1965–1983 рр. працював у комсомольських та партійних органах.

З 1982 р. працював у Інституті держави і права АН УРСР (нині – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України) на посадах старшого наукового співробітника (1982–1988 рр.), завідувача відділу історії держави і права УРСР (пізніше – історико-політологічних досліджень держави і права України – у 1988–1996 рр.), головного наукового співробітника (1996–2014 рр.). У 1988 р. захистив докторську дисертацію з філософських наук на тему «Гло-

бальні проблеми на межі третього тисячоліття (соціально-політичний аспект)». У 1994 р. йому було присвоєно вчене звання професора.

У жовтні 1996 р. Верховною Радою України Олександр Миколайович був призначений суддею Конституційного Суду України. Припинив повноваження судді в 2005 р. Здійснював консультативну і експертну роботу при підготовці Конституції України 1996 р., брав участь у підготовці понад 50 законопроектів.

У 1993 р. О. М. Мироненка було обрано академіком Української академії політичних наук та членом-кореспондентом Академії правових наук України. У 1997 р. йому присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України». Він був лауреатом перших премій Всесоюзних наукових конкурсів «За кращу наукову роботу» (1977, 1981, 1989 рр.) і Всеукраїнських конкурсів «За краще юридичне монографічне видання» 1997–1998 рр. і 1999–2000 рр.

О. М. Мироненко був головою Комісії з вивчення історії українського права при Президії НАН України (з 1994 р.), головою секції Ради з координації фундаментальних правових досліджень НАН України (з 1988 р.), головою першої в Україні спеціалізованої ради із захисту докторських дисертацій за фахом «Політологія» (з 1989 р.), головою редколегії серії багатотомного академічного видання «Пам'ятки політико-пра-

вової культури України», засновником і членом Президії Української асоціації політологів (з 1991 р.), академіком-секретарем відділення історії і теорії політичних наук Української академії політичних наук (з 1993 р.).

Олександр Миколайович підготував 5 докторів і 7 кандидатів наук. Він став автором понад 1000 наукових праць, у тому числі 12 індивідуальних монографій, 30 підручників, навчальних посібників та інших книг, 53 колективних монографій, енциклопедичних видань і підручників. Зокрема, він був одним з авторів шеститомної «Юридичної енциклопедії», «Політологічної енциклопедії», «Малой енциклопедії етнодержавознавства» та ін. Серед найважливіших його публікацій: «Конституційний Суд України: історія і сучасність, доктрина і практика» (2011), навчальний посібник «Історія вчень про державу і право» (2010 та ін. видання; у співавт.), «Світоч української державності: політико-правовий аналіз діяльності Центральної Ради» (1995), «Витоки українського революційного конституціоналізму 1917–1920 рр.: теоретико-методологічний аспект» (2002), «Українське державотворення: невитребуваний потенціал: словник-довідник» (у співавт., 1997), «Правова ідеологія і право України на етапі становлення тоталітарного режиму (1929–1941)» (у співавт., 2001), під-

ручник «Основи етнодержавознавства» (у співавт., 1997), «Світова та вітчизняна етнодержавницька думка» (у співавт., 1997), «Боротьба за мир і глобальні проблеми сучасності» (1985), «Розв'язання загальнолюдських проблем: перший досвід і гальмівні фактори» (1986), «Конституція УРСР: реалізація принципів і норм» (1988), «Розв'язання проблем ядерної доби» (1989, франц. мовою), «Держава і право України за доби останнього гетьманату: квітень – грудень 1918 р.» (1991), «Держава і право України за доби Директорії: листопад 1918 р. – листопад 1920 р.» (1993), «Історія Конституції України» (1997), серія з 10 брошур «Репресії 20–50-х років в Україні» (1992–94), серія з 11 брошур «Права і свободи людини в історії світової і вітчизняної політико-правової думки» (1995–96), «Український парламентаризм: історія і сучасність» (у співавт., 1999) та ін.

Світлу пам'ять про Олександра Миколайовича бережуть його колеги та учні.

Президія Національної академії правових наук України та редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» глибоко сумують із приводу тяжкої втрати – смерті **Олександра Миколайовича Мироненка** та висловлюють свої щирі співчуття його рідним.